

Narodila jsem se ve znamení ryb dne 7. března 1980.
Rodiče mi vybrali jméno Marta a život sám dodal příjmení Ženatá.

Z dětství si (mimo jiných krásných věcí) pamatuji také, jak ve mně první dojem absolutní harmonie udělaly podle barev srovnané velké pastelky. Měla jsem ráda jakékoliv barevné objekty. Pozorovala jsem svět podle barev a tvarů. Pastelky, omalovánky, barevné látky, barevné pletací vzory, dokonce i vzory na dlažbě chodníků, barvy a tvary na fasádách domů, jednotlivé odstíny střešních tašek, nebo způsob, jak k sobě ladí či neladí barvy aut na parkovištích – na to všechno mě bavilo se dívat.

Všechna ta pozorování jsem prováděla ve chvílkách, kdy mysl odpočívá, protože se po ní zrovna nic náročného nechce. Třeba při cestě autobusem do školy, nebo na lavičce před obchodem, při čekání až maminka nakoupí. Až později v dospělosti mě napadlo, že to byly okamžiky čirého bytí. Žádné přemýšlení, soustředění, snažení se něco vykonat, žádné obavy ani vzrušení, jenom bytí a

pozorování.

Život mě po strážce vzdělání vedl jinou cestou. Studovala jsem zpěv a hru na violoncello na konzervatoři a živila se jako učitelka hudby na ZUŠ. Později, když se mi do duše příkradla ambice zkusit ještě něco nového a pořádně na sobě zapracovat, jako obchodní manažerka v technické společnosti. To všechno mě bavilo. Každá zkušenost s sebou přinesla svoje ovoce, poučení i radost z úspěchu. Čím rušnější, rychlejší a úspěšnější byl můj život, tím víc mi ale chyběl pocit odpočinku a především ztišené mysli bez těch věčných otázek a cílů. A tak se (po téměř 20 letech) ozvaly zase barvičky, tvary a čiré bytí.

Obrázky maluji jenom z jednoho důvodu – obrovsky moc mě to baví. Nechodím na studia kresby, neboť nechci u malování zase myslet. Moje obrazy jsou živelné, studium a školou nepoznamenané. Jejich techniky a způsob kresby jsou pouze moje léty nasbírané a „promalované“ zkušenosti a malířská zručnost.

Jejich společným tématem je symbol mandaly, který je pro lidstvo specifický a přirozený – asi jako slunce na obloze.

Mandala je kruh. Kruhů máme kolem sebe nekonečné množství.

Kruh je pro nás něco, jako domov. I naše Země, je kulatá.

Kruh a kruhový obraz je tvar, který v sobě obsahuje nekonečno.

Nabízí představám stále další a další možnosti rozšiřování.

A když do takového obrazu vložíte ještě myšlenku – jakoukoli, třeba myšlenku na harmonii, bude se taková myšlenka v představách diváka šířit přes obrázek dál, do jeho života, do jeho vlastních zkušeností a vzpomínek i do jeho budoucnosti. Kolik bude diváků, tolik bude možností co si představit, jakou myšlenku nebo pocit získat až se vytvoří nekonečno. Nekonečno plné, třeba harmonie.

A o tom všem jsou moje obrazy a jejich myšlenky.

Marta

